

[Ragnhild Andersen.]

somhed? Det gør man, såvidt jeg kan se, ikke, men det stilles dog disse mennesker uhyre gunstigt ved.

Hverken jeg eller andre har fået nogen redegørelse for, hvilken risiko det indebærer for staten. Den socialdemokratiske ordfører har sagt, at man har stræbt efter en begrænset risiko; men hvor er rammerne for den, og hvad er argumentet for, når man begunstiger den form for opsparing, at man så ikke også skal begunstige de små sparere ved at sikre dem samme værdifasthed? Det halter svært, det må jeg sige, at konfirmationsopsparing, folks små pengeopsparinger, ikke skal være værdifaste, men at de, der kan afse 1 000 kr. om året, når de er 52 år, skal have sikkerhed for deres penge, og jeg er alvorligt bange for, at man, når loven er trådt i kraft med de store udgifter for staten, så standser op dér, hvor man er, og siger, at nu kan folk selv sikre sig en værdifast aldersdomsforsikring, indeksforsikring, eller hvad det nu skal hedde, og nu kan man ikke forhøje den lille folkepension til de mindrebemidlede, de må selv sørge for at spare op. Man skal også lægge mærke til, at den folkepension, der skal gennemføres sideløbende med denne lov, ikke imødekommer befolkningens ønsker for de dårligststillede; ikke engang de 900 kr., som de to partier lovede i deres første forslag til folkepension, er så meget som nævnt i forslaget. Nej, man går i gang med de 400, 500 og 600 kr., og så må fremtiden ordne det andet. Jeg kan love, at kommunisterne vil ikke holde sig tilbage med hensyn til at stille forslag om at gå videre med folkepensionen, men jeg er alvorligt bange for, at lovforslaget med disse begunstigelser til de bedst stillede, som koster mange penge for staten, vil blive brugt til at lægge sten i vejen for den løftelse af folkepensionen, der skal til i fremtiden for at gøre den til en betryggende aldersdomsforsørgelse.

Finansministeren (Kampmann): Jeg synes ikke, det ærede medlems udtalelser i

anden omgang gav én det indtryk, at det ærede medlem har forstået så meget af forslaget. Der er ikke tale om, at forslaget træder i stedet for folkepensionen. Der er tale om et forslag, som muliggør det for folk at opspare mindre beløb, som de kan have ovenpå folkepensionen. Når det ærede medlem siger, at 1 kr. pr. uge opsparer af unge mennesker ikke giver de 2 000 kr., må jeg dertil sige, at det er tanken, at man kan begynde med de 500 kr., det koster 1 kr. ugentlig, og når man tjener mere og har råd til det, kan man måske forøge opsparingen og derigennem efterhånden nærme sig til de 2 000 kr. Dette forslag er ikke et forslag for velhavere, men for den almindelige jævne befolkning med jævne indkomster, som har lyst til at foretage opsparing.

Når det ærede medlem fremstiller det, som om der fremkommer en urimelighed ved konfirmationsforsikringer, hvor er det ærede medlem så henne? Konfirmationsforsikring er en kapitalforsikring, der er fri for beskatning af den præmie, der er indbetalt, og når beløbet udbetales, skal heller ikke det beskattes. Der kan ikke gives større lettelser.

(Kort bemærkning).

Ragnhild Andersen: Den højtærede finansminister har bundet sig til dette lovforslag, og der er vel ikke noget at sige til, at han forsøger at føre et par argumenter i marken. Jeg havde været gladere, hvis han havde svaret på spørgsmålet om retfærdigheden overfor tjenestemændene. Såvidt jeg forstår på venstres og de konservatives ønsker angående dette lovforslag, er de gået ind for, at man skulle finde frem til en ordning, hvorved folk havde mulighed for at sikre sig i alderdommen, mon ikke jeg har forstået det rigtigt— og det giver dette lovforslag ikke nogen mulighed for for de dårligst stillede. Hvem kommer til, højtærede finansminister, i løbet af de første 15—16 år at skulle have den folkepension? De i dag 52-årige, og de skal betale 250—300 kr. i årlig præmie for at sikre sig 500 kr. i